

(לו) וּבַהֲעֵלֹת הָעַזְן מֵעַל הַמִּשְׁבֵּן יִסְעוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל מִסְעֵיהם:

(ל) **וְאַמְלָא יִעֱלָה הָעֵנָן וְלֹא יִסְעוּ עֲדִיּוֹם**
יּוֹמָא דְּאַסְטָלְקוּתָה:

(ה) כי ענו יהוה על-המשבע יום ואש תהיה לילה בו לעני כל-בית-ישראל בכל-מסעיהם: חוץ

כ"י לעיני כל-בית-ישראל בכל-מפעיהם. בכל מפע שהי נושא, היה הענן שוכן במקום אשר יחנו שם. מקום חניכן אף הוא קריי מפע, וכן (בראשית יג): "וילך למפעיו", וכן (במדבר ל): "אללה מפע", לפיה שמקום החניה חצירו ונשען. לכך נקראו כלון מפעות:

²³⁸ נקודות מشيخות קדש ~ (לקוטי שיחות ו עמו' 238)

בכל מסעיהם (מ. לח) **לפי שמיומם התניה חזון ונשען, לנו נקרווא כלן מסעות** (רש"י) בתחילת הספר מופיע על גורלה גודלה – גלות מצרים. לאחר מכן מופיע על התעלות גודלה – המשכת אלקטה למטה על ידי יציאת מצרים, מתן תורה, והקמת המשכן. ובסיום הספר מוצג, שהתקינות זו כבר התקיימה בגולות מצרים. כי מכיוון שפטירת התניה מלכתחילה היא ה'מסע' שלאחריה, כאמור: מטרת הגלות היא הגאלה, הרי בפניםיות ובהעלם - 'תניה' זו היא כבר לפניה 'מסע'.

צ"ב פסוקים, בל"י כ"ל סימן.

סימן פרשタ פקודי (мотען אגרת להה"ג ר' אלכסנדר סמנידר יודאשין ע"ה, נדפסה בספר ספרות תורה על הש"ס – מותען ל'קראת שבת')

בלב החמשיים נקבע בסיסים כל פרשה מניין הפסוקים שבעפרשה עם ס'מו למןין זה, אך בסוף פרשת פקודי לא נרשם חמש ובהשאלה בין מניין הפסוקים.

ואולי יש לומר, שמקור היה כתוב "בל כל סיכון", והכוונה לכך היה שיש בסורה זו צ"ב פסוקים שבגימטריא "בל כ' ", ואחד הפדריסים טעה, והבין זה כפשוותם, שאין סיכון לפרשא זו, והשミニ הטימן ...

חסלת פרשת פקודי

חזק ונתה חזק

רש"י כפשוטו – מהדורות לשם

מפע' שפירשו ממקום החניה בינו הפסיקות, יילך למשעיו' (בראשית יג, א) [בשחור אברם ממצאים לאוזן נגען], היה הולך למקומות שחנה שם בהיליכתו למצוירים]; ובן' אלה מסע בני ישראל (נזכר לא), [מןונה הקתוב את מקומות חנייתם של ישראל במדבר]. ולפי שמשמעות החניה חזרו ונטו למקומות אחר לכך נקראו בולן – כל מקומות חניון, בשם 'משעות': חסלה פרשת פקוויו הוא קריי' 'משמעות'. וכן מצינו במקרא לאוֹהֶל מוֹעֵד וְהַקְבִּיבָה הַיְהָ מְדִבָּר עַמּוֹ (ספרא): תורה לו (לח) לעיני כל בית ישראל בכל משעיהם. והרי לא היה הענן על המשכן בשעת מסעם אלא בעת חנייקם [כמו שנאמר לעיל פסוק י] 'בְּהַלּוּלָה הָעָנָן מֵעַל הַמִּשְׁכָּן יִסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל' ז' אלא פירושו, בכל מסע יישראלי ז' נסיעותיהם היה הענן שוכן במקומות אשר יחנו שם, שכן מקום חנייתן אף הוא קריי' 'משמעות'. וכך בaczטן אראה על הבפרת' (במ"ה, ביב), לבננס משה שאלה היה יכול לומר: 'ב' שכן עליו הענן'. אמרו מעתה כי אין שי הפתחים סותרים, אלא בלא זמן שהיה עליו הענן – לא היה יכול משה להבא, אבל פיוו שנטטלק הענן [שכן רק בשעת הקטנות היה השען מכסה את המשכן לך'ושג, אבל לאחר מפן שבן הענן על הארץ בין הפהרים, כמו שנאמר ומיראו טה, ב' ב' בaczטן אראה על הבפרת'